

Sygn. akt III CSK 73/09

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku S. P.
przy uczestnictwie M. P., J. Z., B. P. i M. R.
o częściowy dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2009 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki M. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 10 września 2008 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek adwokat A. Ż. o
zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 września 2008 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestniczki M. R. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 listopada 2007 r.

Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wniosła uczestniczka M. R. zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. „przez zaniechanie zbadania istotnych dla sprawy okoliczności zgodnie z wymogiem art. 227 k.p.c., przez co orzekł bez należytej wszechstronnej rozpoznania okoliczności faktycznych istotnych dla wyniku sprawy”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Treść tego przepisu wskazuje, że wprawdzie dopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na podstawie naruszenia przepisów postępowania, jednak z wyłączeniem zarzutów dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, choćby naruszenie odnośnych przepisów mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 23 września 2007 r., III CSK 13/05 (OSNC 2006, nr 4, poz. 76) wyjaśnił, że skarga kasacyjna oparta wyłącznie na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów, niewskazująca na inne naruszenia prawa, jest niedopuszczalna jako nieoparta na ustawowej podstawie.

Skarga kasacyjna wniesiona przez uczestniczkę oparta została wyłącznie na zarzutach dotyczących ustaleń i oceny dowodów, tj. na zarzucie obrazy art. 233 k.p.c. i art. 227 k.p.c., i z tego względu podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Skarga kasacyjna uczestniczki podlega odrzuceniu także z tego względu, że wskazana przez nią wartość przedmiotu zaskarżenia, opiewająca na kwotę 51 955 zł, jest niższa od wyznaczonej przez art. 519¹ § 4 pkt 3 k.p.c. minimalnej wartości przedmiotu zaskarżenia, która warunkuje dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o dział spadku. W postanowieniu z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02 (OSNC 2004, nr 4, poz. 60) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że w sprawach o dział spadku wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości udziału należącego do uczestnika wnoszącego kasację. Tylko wyjątkowo, gdy uczestnik podważa samą zasadę podziału albo gdy zaskarża rozstrzygnięcie dotyczące roszczeń dochodzonych z tytułu posiadania rzeczy wspólnej lub tytułem zwrotu

pożytków albo rozliczenia nakładów, wartość zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału. Tymczasem uczestniczka w skardze kasacyjnej sama określiła wartość swego udziału w spadku na kwotę 51 955 zł, co w oczywisty sposób nie spełnia wymagania art. 519¹ § 4 pkt 3 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398³ § 3 i art. 519¹ § 4 pkt 3 k.p.c.

Wniosek pełnomocnika uczestniczki o zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu został oddalony ze względu na wniesienie skargi kasacyjnej oczywiście niedopuszczalnej i opartej na wadliwych podstawach. Taka czynność nie może być uznana za świadczenie pomocy prawnej z urzędu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41).